

POSTANOWIENIE

Dnia 30 sierpnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z powództwa "S" Spółki Akcyjnej
przeciwko Skarbowi Państwa - Jednostce Wojskowej nr [...]
o zapłatę kwoty 95.715,89
z powództwa "S." Spółki Akcyjnej
przeciwko Skarbowi Państwa - Jednostce Wojskowej nr [...]
o zapłatę kwoty 373.030,35 zł
oraz z powództwa Skarbu Państwa - Jednostki Wojskowej nr [...]
przeciwko "S." Spółce Akcyjnej
o zapłatę 7.725.109 zł,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 sierpnia 2007 r.,
na skutek skarg kasacyjnych: strony powodowej oraz strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 19 lipca 2006 r., sygn. akt [...],

- 1) odrzuca skargę kasacyjną wniesioną przez Skarb Państwa - Jednostkę Wojskową nr [...];
- 2) odrzuca skargę kasacyjną wniesioną przez Skarb Państwa zastępowany przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa;

**3) odmawia przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej
wniesionej przez "S." Spółkę Akcyjną**

Uzasadnienie

1. Stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturze Generalnej Skarbu Państwa (Dz.U. Nr 169, poz. 1417 ze zm.; dalej – „ustawa”) wyłączne zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym należy do Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa (dalej – „Prokuratura Generalna”). Jak wynika z art. 83 ust. 3 ustawy jedynie sprawy przed Sądem Najwyższym, w których zgodnie z przepisami ustawy, po dniu jej wejścia w życie (tj. po dniu 15 marca 2006 r.), zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuraturę Generalną jest wyłączne, są prowadzone na dotychczasowych zasadach, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy zostały w sprawie podjęte czynności procesowe przed Sądem Najwyższym lub czynności procesowe związane z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowane przed sądem niższej instancji. W sprawie, której dotyczy postanowienie, żadne z wymienionych czynności nie zostały podjęte przed Sądem Najwyższym przed dniem wejścia w życie ustawy. Do wniesienia skargi kasacyjnej, będącej czynnością procesową związaną z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, jako wyłączny zastępca procesowy Skarbu Państwa, umocowana była więc jedynie Prokuratura Generalna. Skarga kasacyjna sporządzona i wniesiona w imieniu Skarbu Państwa przez radcę prawnego będącego pełnomocnikiem Jednostki Wojskowej nr [...] podlega zatem odrzuceniu. Stanowisko to jest zbieżne z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 31 sierpnia 2006 r., I CZ 47/06 (OSNC 2007, nr 5, poz. 75).

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., postanowił jak w pkt 1 sentencji.

2. Sprawa, której dotyczy postanowienie, ze względu na wartość jej przedmiotu przewyższającą 1.000.000 zł, jest sprawą, w której zastępstwo procesowe Skarbu Państwa przez Prokuratorię Generalną według art. 8 ust. 1 ustawy jest obowiązkowe. Jednakże wobec tego, że sprawa została wszczęta przed dniem wejścia w życie ustawy, powinna być – według art. 83 ust. 1 ustawy – prowadzona na dotychczasowych zasadach. Skuteczne więc było złożenie przez pełnomocnika Jednostki Wojskowej nr [...], jako dotychczasowego reprezentanta Skarbu Państwa, wniosku o doręczenie wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 19 lipca 2006 r. wraz z uzasadnieniem i doręczenie mu w dniu 26 września 2006 r. tego wyroku z uzasadnieniem (k. 992). Przewidziany w art. 398⁵ § 1 k.p.c. dwumiesięczny termin do wniesienia przez Skarb Państwa skargi kasacyjnej od wymienionego wyroku rozpoczął więc bieg od tego dnia. Skarga kasacyjna sporządzona przez radcę Prokuratorii Generalnej, jako instytucjonalnego pełnomocnika Skarbu Państwa, wniesiona w dniu 27 kwietnia 2007 r. (k. 1121 – data stempla pocztowego), wniesiona zatem została po upływie przepisane go terminu. Dla jego biegu bez znaczenia jest doręczenie Prokuratorii Generalnej wyroku Sądu Apelacyjnego z uzasadnieniem w dniu 16 kwietnia 2007 r. (k. 1122). W myśl art. 12 ust. 2 ustawy, Jednostka Wojskowa nr [...] zobowiązana była niezwłocznie po otrzymaniu wyroku z uzasadnieniem do przekazania Prokuratorii Generalnej informacji i dokumentów zgromadzonych w sprawie wraz ze swoim stanowiskiem dotyczącym zasadności wniesienia skargi kasacyjnej, co umożliwiłoby Prokuratorii Generalnej wniesienie skargi w terminie.

Na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. należało więc postanowić, jak w pkt 2 sentencji.

3. Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Brak jest którejkolwiek ze wskazanych okoliczności uzasadniających przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej wniesionej przez „S.” Spółkę Akcyjną.

Wskazane przez skarżącą zagadnienie, ze względu na wyłączone jego odniesienie do szczególnych okoliczności sprawy i brak prawnej argumentacji wskazującej na wątpliwości co do rozumienia przepisu prawa, na tle którego zostało sformułowane, nie pozwala na uznanie go za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania. Ogólna kwestia skutku odstąpienia od umowy (*ex tunc* czy *ex nunc*) – uzależnionego od charakteru umowy – wyjaśniona została w judykaturze (zob. np. z najnowszego orzecznictwa Sądu Najwyższego – wyrok z dnia 15 maja 2007 r., V CSK 30/07, niepubl.). Poza tym, rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego, które uzasadnia przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powinno być potrzebne do rozpoznania skargi, a zakres tego rozpoznania zdeterminowany jest podstawami skargi (art. 398¹³ § 1 k.p.c.). Tymczasem sformułowanie zagadnienia przez skarżącą wskazuje na powiązanie go z przepisem art. 492 k.c., podczas gdy podstawą skargi kasacyjnej (poza naruszeniem przepisu postępowania – art. 233 § 1 k.p.c.) jest naruszenie art. 395 § 1 k.c.

Skarga kasacyjna nie jest także oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.), czym skarżąca uzasadniła wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania.

Jeżeli podstawą wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącego, że skarga jest oczywiście uzasadniona, to o prawdziwości tego wniosku może przekonać zawarty na jego uzasadnienie wywód prawny wskazujący w czym wyraża się ta „oczywistość” i argumenty wykazujące, iż rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona. Dla uznania, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona nie jest wystarczające twierdzenie skarżącego, że tak jest ani zarzucenie – jak czyni to skarżąca dla wykazania oczywistości wniesionej skargi – błędnego zastosowania przepisów prawa materialnego i naruszenia przepisów postępowania.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., postanowił jak w pkt 3 sentencji.